

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII.

ZATURDAG den 21sten FEBRUARY, 1829.

N. 8

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Jassy, 5den December 1828.

Volgens brieven uit Gallatz bevinden zich nog 30 & 40, 600 man Russische troepen op den regter Donau-oever, welke de streken van Isaktschi tot aan Varna bezet houden, en ook nog in verbindtenis staan met de van de troepen-afdeeling te Ibrail naar de vesting Matschiu gedetacheerde bezetting. De generaal Rudiger heeft zyn hoofdkwartier te Bazardschik. De Turken hebben zich nog nergens doen zien; alleen verneemt men dat een sterk korps kavalerie van Schumla naar Hirschowa wilde trekken.

Berlyn, Dec. 22.—Volgens berigten uit Konstantinopel van den 12den Nov. had de Grootte Heer z'n verschanst leger van Rami-Tschiffik verlaten, en het paleis te Eyoub betrokken. De geregelde troepen zyn in de kazernen gehuisvest en alle vrijwilligen of conscripts zyn naar hunne haardsteden teruggezonden. Deze maatregel wordt aan het ongewone regenachtige weder toegeschreven, welke sedert eene maand heerscht. De vloot, welke tot heden te Bujukdéré lag, is naar het arsenaal teruggekeerd, alwaar dezelve zal onttakeld worden.—De Porte houdt een diep stilzwygen nopens de gebeurtenissen op het oorlogstoneel, en sedert 4 weken is er geen schip uit Odessa aangekomen, waardoor anders berigten worden aangebragt. De Nederlandsche gezant had by Pertew-Effendi op nieuw de gevaren der hoofdstad door de blokkade der Dardanellen, aangetoond, doch deze minister had koelbloedig geantwoord: *De hoofdstad is voor 5 & 6 maanden geproviandeerd, en voor de toekomst zal God ook helpen (Allah Kerim.)*

Parys, Dec. 22.—De volgende brief is alhier van de boorden van den Donau, in dato den 6den December ontvangen:

“De Russen zyn teruggetrokken, doch niet voor een overwinnenden vyand vlugtende, maar alleen uit gebrek aan toevoer en het ongunstig weder, hetwelk de vaart op de Zwarte Zee grootendeels stremt. Zy hebben nu den tyd de vestingwerken der veroverde plaatsen te versterken of te slechten naar mate zy zulks noodig oordeelen en met den volgenden veldtocht zyn zy zonder hinder weder aan den voet van den Balkan. De tegenspoeden der Russen zyn van geen militair belang en hunne bronnen verre van uitgeput.”

Uit Toulon schryft men in dato 15den December het volgende:

“Gisteren zyn de Egyptische oversten Achmet-Bey, Mustapha en Jacobi, verdedigers van Coron, Modon en Patras, alhier aangekomen, en hebben des avonds den schouwburg bezocht, alwaar zy door hunne ryke kleeding, en halvemanen van diamanten, waarmede hun borst prykten, elks aandacht hebben tot zich getrokken.

“Het fregat l'Phigénie, moet naar Morea vertrekken, alhoewel deszelfs quarantaine nog niet geëindigd is.—De Lézard is naar Algiers gezeld. Men zegt dat de expeditie naar Algiers uit 55,000 man zal bestaan, waarvan het leger op Morea een gedeelte zal uitmaken.”

Brussel, Dec. 24.—Alhier zyn eenige personen gearresteerd die Zaturdag avond deel hebben genomen aan de plaats gehad hebbende ongeregelde ten gevolge van het vonnis door het Hof van Assises tegen den heer de Potter uitgesproken, die tot eene gevangenis van 18 maanden en eene geldboete van f1000 is veroordeeld.

De beraadslagingen over het ontwerp van wet ten opzichte de geldleening van 15 millioenen voor onze Overzeesche Bezittingen, zyn in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van den 22sten dezer begonnen, en gisteren en heden voortgezet. Verscheidene leden hebben hierover het woord gevoerd en het voor zoo wel als het nadeel onzer Oost-Indische Kolonien aangetoond. De heer de Secus zeide dat onze handel op Java en Madura meer en meer toenam, als zynde in 1825, 35 nationale vaartuigen met f2,539,741, en in het volgende jaar 47 vaartuigen met f6,530,093, aan koopwaren derwaarts vertrokken, zoo dat in één jaar 12 vaartuigen meer uit Nederland derwaarts zyn gestevend en de uitvoer met byna 4 millioenen is vermeerderd. Hy had berekend dat de uitgestrektheid grounds welke ons in den Indischen Archipel toebehoorde 425,170 vierkante mylen bedroeg, behalve Madura, Timor en eene menigte kleine eilanden. Indien dus de rust op Java herstelt, waaraan geen twyfel is, dan zullen deze kolonien ons meer voordeel aanbrengen. Het werven van inlandische soldaten op de onderscheidene eilanden wordt als voordeelig beschouwd, vermits het zenden van troepen uit Europa daardoor ophoudt.

De heer van Asch van Wyck toont in zyne redevoering de oorzaak van den oorlog op Java aan en regtvaardigt het oude bestuur. “Het is zeker, zegt hy, dat het kwaad bestaat: eene groote wond, welke dan ook het werktuig zy geweest dat dezelve heeft veroorzaakt, moet intusschen verzorgd worden opdat dezelve niet ongeueesselyk worde. Het is zeker dat het gouvernement alle inlichtingen gegeven heeft die het kon geven.—Men moet zich op deszelfs wysheid verlaten.”

Nadat de minister van financiën de wet had verdedigd, werd dezelve in omvraag gebragt en met 84 tegen 17 stemmen aangenomen. De zitting is tot den 19den January geadjourneerd.

RUSLAND.

Men schryft uit Odessa, dat Jussuf-Pacha, de bekende Turksche Bevelhebber in Varna, die door zyne bereidwilligheid, om met zyne krygsbenden in het leger der Russen te komen, de vermeerdering dier vesting zeer veel gemakkelijker schynt gemaakt te hebben, by zyne aankomst te Odessa, zeer goed ontvangen is geworden. Toen hy aan wal stapte, werd hy door een Russisch fregat met elfeerschoten begroet. Het huis, dat vroeger door den toenmaligen Bevelhebber van Odessa, den Graaf Woronzow, bewoond werd, is aan hem en zyn gevolg, dat vry talryk schynt te zyn, tot verblyfplaats aangewezzen.

Men schryft uit Malta, dat de Vlootvoogd van Heyden, den 13den October, met de Russische linieschepen Azoff, Alexander Newski en Ezechiël voor dat eiland was aangekomen. Hy had, slechts drie dagen geleden, de baai van Navarino verlaten, om zich met het smaldeel van den Vlootvoogd Ricord, dat eerst onlangs in de Middellandsche zee verschenen is, en uit vier linieschepen en drie fregatten bestaat, te vereenigen. Met de Russische oorlogschepen medegerkend, die dezer dagen voor Plymouth aangekomen zyn, doch den 10den November van daar mede naar Malta zouden sterven, zal de Admiraal van Heyden dus welhaast acht linieschepen, vier fregatten en eenige kleinere oorlogs-vaartuigen onder zyne bevelen hebben. Men meende, dat deze vloot thans vooral tot sluiting der Dardanellen zoude gebruikt worden.

De ingezetenen van Moskau hebben den 15den November eene groote teleurstelling ondervonden, waarvan een berigt uit genoemde stad het volgend verhaal geeft.

“Den 15den viel ons het lang verwachte schouwspel ten deel, dat de in den jongsten Perziaanschen oorlog buit gemaakte troonzetel van den Pacha van Erivan alhier aankwam, dezelve werd door twee bataljons Keizerlyke Lyf-Grenadiers begeleid, die tevens 9 veroverde kanonnen met zich voerden, waarvan er een met twee schoone Perziaansche paarden bespannen was. Daar reeds den vorigen dag de aankomst van den troon op 10 uren bepaald was, werden alle winkels en kramen op dat uur gesloten, en de nieuwsgierigen, die zich den Perziaansche troon als uitermate prachtig voorstelden, stroomden door alle straten naar het Kremlin toe, doch vonden zich zeer te leur gesteld, van slechts eene kist te zien, waarin het voorwerp hunner nieuwsgierigheid gepakt was. Den volgenden dag werd echter de Troonzetel ten toon gesteld, doch voldeed geenszins aan de verwachting. Het is een zeer gewone ouderwetsche stoel, van gemeen hout, blaauw geverwd, en hier en daar met wat verguldsel versierd; het kussen en een hart in de leuning zyn met rood fluweel overtrokken, en op de leuning staat een dier, dat half naar eene Leeuw, half naar eenen Tyger gelykt. Alleen het tapyt, waarop de stoel staat, is bezienswaardig, overigens ziet men duidelyk, dat de edelegesteenten, waarmede de stoel versierd is geweest, reeds weggenomen zyn, alvorens dezelve in handen onzer krygshelden gevallen is.”

TURKYE.

Over Berlyn zyn weder de volgende berigten van het oorlogstoneel ontvangen:

“Na de verovering van Varna, in welke vesting wy 162 kanonnen en een goeden voorraad krygsbehoefte gevonden hebben, zette Prins Eugenius van Wurtemberg, zoo als men reeds uit vroegere berigten weet, zich met zyne afdeeling in beweging, om het leger van Omer-Vrione te vervolgen, dat in den nacht tusschen den 11 en 12den October van vóór Varna, langs den weg naar Konstantinopel, teruggetrokken was. Deze terugtocht geschiedde met zoo veel snelheid, dat het den Prins niet mogelyk was de vlugtende Turken in te halen, die hunne wagens met krygsbehoefte en pakgoederen op weg

achterlieten, en zelfs een vaandel verloren. Op den regteroever van de rivier Kamtschik of Camtchi, waarover eene stevige ophaadbrug ligt, die door sterke verschansingen verdedigd wordt, hield Omer-Vrione stand. Prins Eugenius, die bevel ontvangen had, om den vyand slechts tot aan de rivier te vervolgen, nam dus eene stelling by het dorp Petrikioi, doch gaf aan den Generaal-Majoor Dellingshausen, die zyne voorhoede aanvoerde, den last, om de Turken in het oog te houden, en, zoo mogelyk, aan te tasten. Deze voorhoede bestond uit de 13de en 19de afdeeling voetvolk, eene compagnie Donsche artillerie en een halve battery Congrevische vuurpylen.

“Den 15den October naderde de Generaal Dellingshausen de rivier, en ontwaarde, dat eene sterke afdeeling Turken, zoo wel voetvolk als ruitery, over den Kamtschik getrokken was, en voornemens schéen, om ook op den linker-oever verschansingen, tot bevestiging der brug, aan te leggen. Zoodra de Turken ons in het oog kregen, vielen zy op ons aan, doch door de onverschrokkenheid, waarmede de jagers hen afwachten, en het goed bestuurde vuur van onze vuurmonden, werden zy al ras genoodzaakt de vlugt te nemen. In grootte wanorde bereikten de Turken de brug, en haalden deze op, eer nog al hun volk aan de overzyde der rivier gekomen was, uit vrees, dat het 33ste regiment jagers, hetwelk hen met drift vervolgte, met hen te gelyk de verschansingen op den regter-oever mocht binnen dringen. Daar een overtocht over de rivier onmogelyk was, moest de Generaal Dellingshausen zich met het behaalde voordel te vreden houden, en vooreerst alle verdere ondernemingen staken. Ons verlies by dit gevecht beteckende weinig, terwyl de Turken zeer veel geleden hebben, vermits velen hunner, die niet meer over de brug konden komen, in de rivier verdronken, en hunne vlugtende benden langtyt aan het kartetsvuur onzer batterijen bloot stonden. Tot den 17den October hadden de Turken zich niet weder aan den linker oever van den Kamtschik vertoond.

“Daar het doel, waarmede onze krygsmagt hare stelling vóór Schumla bleef inhouden, door de verovering van Varna bereikt is, hebben de zesde en zevende legerafdeelingen [die tot nu toe vóór Schumla stonden] bevel ontvangen, om zich te Varna en in den omtrek te gaan neerslaan, ten einde de wegen, die naar die vesting loopen, te verdedigen. De derde afdeeling zal op den weg van Schumla naar Silistria post vatten, ten einde de belegering der laatstgenoemde plaats, die met grooten yver zal worden voortgezet, te dekken. Tot nu toe heeft men niet bemerkt, dat deze krygsbewegingen eenige tegenwerking van de zyde des vyands ontmoet hebben.”

Een Duitsch dagblad geeft den volgenden brief uit Odessa van den 22sten October:

“Varna is byna 70 dagen lang onafgebroken beschooten geworden, en zoowel de vestingwerken als de huizen zyn zoo beschadigd, dat de Russen, de stad bezettende, byna nergens onder dak komen konden, en het te verwonderen is, dat dezelve het nog zoo lang heeft kunnen houden. De vestingwerken zyn zoo spoedig en goed, als doenlyk was, weder in staat van verdediging gesteld. Ofschoon de stad nog grooten voorraad van levensbehoefte had, kwamen echter de Turken, by de overgave der vesting, zeer versnagerd en van koude klappertandend voor den dag; hunne nieuwe kleeding, waarby de hals, en het grootste gedeelte der armen en beenen onbedekt blyft, is niet geschikt om hen tegen de koude te beveiligen, waardoor zy in de reeds zeer koude herfstnachten veel uitgestaan hebben. (In andere berigten wordt dit gebrek aan de noodige dekking, dat voor de Turken ongewoon is, als de hoofdoorzaak opgegeven, waarom de bezetting van Varna zich door Jussuf-Pacha zoo spoedig tot het nederleggen der wapenen heeft laten overreden.)

“De Kapudan-Pacha is een jong en schoon man, van een indrukwekkend voorkomen, gelyk dan ook de meeste Turken van aanzien hunne edele houding ook in het ongeluk niet afleggen. Jussuf-Pacha is zeer ryk, en heeft met zyn talryk gevolg, te Odessa een prachtig paleis gehuurd. Zyne manschappen heeft men, nadat zy ontwapend waren, grootendeels naar hunne woonsteden laten terugkeeren.

“De Turken hebben zich wederom, even weinig als in vroegere veldtochten, op een eigenlyken veldslag durven inlaten. Zoodra zy op hunne togten ergens ver-toeven, zyn zy binnen weinige uren goed verschanst, en doen uit hunne moeijelyk te nemen verschansingen, meestal afzonderlyke uitvallen met ruitery, die, in onregelde hoopen, op de in gesloten geleedren staande

vyanden aanvalt, en dus ook zelden veel uitgrigten kan. Meer dan eens heeft men gezien, dat zulk een hoop van 3 of 4000 Turken, twee eskadrons Russen, die hen in gesloten gelederen afwachten, niet konden overhoop werpen. Na zulke aanvallen spoeden zy terstond weder naar huane verschansingen terug, en laten gewoonlyk niet meer dan de doode paarden achter, daar zy hunne gesneuvelde makkers, met touwen aan huane paarden bevestigd, medesloepen."

Berigten uit Tiflis van den 4den November maken gewag van eenige gevechten, welke de afdeeling van den Generaal Majoor, Vorst *Tschantschewadze*, die het Pachalik van Bayazid bezet, in de maand October met de Kurden gehad heeft. Dezelve zy echter van geen byzonder belang geweest, en hebben geen ander gevolg gehad, dan dat de Russen eenen grooten voorraad van levensmiddelen bemagtigd, en een aantal Armenische huisgezinnen bevyrd hebben.

"Aangaande de vermeerstering van Varna leest men in eenen, door de *Algemeine Zeitung* medegedeelden brief het volgende:

"Veel dagbladen laten Varna door verraad in handen der Russen vallen. Dit is ongegrond. Varna werd door *Jussuf-Pacha* tot op het uiterste verdedigd, en zoude zeker reeds vroeger gevallen zyn, had niet de Keizer het bloed van zyne krygslieden en van de belegerden zelve willen sparen. Op het laatst waren de wallen zoo plat geschoten, dat een storm niet mislukken konde, en de bezetting zich overgeven moest. *Jussuf-Pacha* is nooit voornemens geweest, zich naar Rusland te begeven; eerst toen hy vernam, dat de Sultan den dapperen Bevelhebber van Brailow, nadat deze door eenen krygsraad was vrygesproken, naar Azie verbannen, en op den weg derwaarts had doen wurgen, gaf hy te kennen, dat hy geen de minste roeping vond, om zyn leven op zulk eene wyze te verliezen. Ook wordt hy voor een zeer kundig krygsman gehouden."

By het begin van den tegenwoordigen oorlog waren velen, die slechts oppervlakkig oordeelden, stellig overtuigd, dat weinige weken zouden toereikend zyn, om het Ottomannische Ryk door de Russen te doen verdelgen. De eerste tydingen van het snelle voortrukken der Russen schenen dit gevoelen ook te bevestigen, doch ras, toen de Russische legers begonnen tegenstand te ontmoeten, en vestingen te belegeren, en er niet dagelijks iets nieuws konde medegedeeld worden zag men eensklaps niet dan zwarigheden en tegenspoeden; en nu hette de veldtocht, by den grooten hoop, even spoedig mislukt, als men te voren de overwinning voorspeld had. De Engelsche dagbladen, die trouwens van den beginne af de zaken van het Oosten niet zeer onpartijdig beschouwd hebben, maar die toch over het geheel met veel meer kennis van zaken opgesteld worden dan de Fransche, stonden in denzelfden toon in, en voorspogden zich niet alleen met het overnemen van alle die voor de Russen ongunstige geruchten, maar reden ook zelfs in die vooronderstelling over de gewichtigste belangen, welke Engeland by de zaken van het Oosten had. Hoe hevig zy tegen de sluiting der Dardanellen door eene Russische vloot uitgevaardigd hebben, weet men; en eene voorname grief, die zy al ras daartegen inbragten, was, dat die sluiting van dezen kant niets hoegenaamd beteekende, om dat Turkye aan den anderen kant vrye hand bleef behouden, alzoo de Russische legers in Bulgarye verslagen waren, en terugtrekken moesten. Zoo is ook de omkeering, die men by de meeste Fransche dagbladen, bespeurd heeft, bovenal opmerkelyk. De oorlogsverklaring van Rusland viel juist in de eerste tyden na de verandering van het Ministerie in Frankryk, toen de gemoederen door den val van een gehaat bestuur opgewonden waren, en men alom van nieuwe vryheden en beschaving en verlichting hoorde gewag maken. In dien geest zag men ook alle de gebeurtenissen aan. De Russen, aan welken vooral in Frankryk eene spoedige en gemakkelijke overwinning voorspeld werd, zouden de Oostersche barbaarsheid uit Europa verdryven, beschaving en verlichting in het Turksche Ryk verspreiden; en ook op Oostenryk, hetwelk tot nog toe in de Turksche Staten een gewenscht bolwerk tegen de verderfelijke verlichting gevonden had, moest dit gunstig terugwerken. Doch zoodra kwamen niet voor de Russen ongunstige geruchten, die men met dezelfde ligtzinnigheid en zonder nader onderzoek voor goeds munt aannam, of men veranderde van toon, men bewaarde, dat velen zich omtrent de magt en zedelyke waarde der Muzelmannen geheel en al vergist hadden, en nu werden dezelfde barbaarsche Turken, die men zoo kort geleden uit Europa had willen verjagen, hemelhoog verheven. Zoo vergeleek dezer dagen een Fransch dagblad, hetwelk zich meestal door eene vry hooge vlugt onderscheidt, den tegenwoordigen Sultan met Czaar *Peter den Grooten*, en beweerde dat deze eene gelukkige veldtocht voor de Turken hetzelfde zoude nitwerken, waartoe de Russen eene eenw noodig gehad hadden; doch dit kon ook niet wel anders, want de Sultan, die zich reeds door groote geestkracht by zyne hervormingen had doen kennen, sprak zelfs het Fransch vry vaardig, en moest dus wel een ongemeen beschaafd man zyn, die zyne onderdanen evenzeer zoude weten te beschaven. Met dergelyke redeneringen zyn de meeste Fransche dagbladen tegenwoordig opgevuld; zy behelzen de avontuurlykste bespiegelingen over de vooronderstelde ontwerpen van Rusland, om zich nog heelheids uit den stryd terug te trekken, en over de gevolgen, die het mislukken van den Russischen veldtocht voor Europa zal moeten hebben. En wat is intusschen tot hiertoe gebleven? De Russen zyn van den beginne af bedachtzaam voortgerukt; zy hebben zich niet te ver gewaagd, zonder aanmerkelijke versterkingen aan zich te trekken, die zy, hanner vyand niet verachtende, be-

grepen noodig te hebben; zy hebben, zoo wel in Europa als in Azie, een aantal sterke plaatsen vermeersterd; hunne stelling by Schumla, die zy, eenigen tyd geleden, zelve, misschien opzettelyk, uitstrooiden te willen opgeven, hebben zy gehandhaafd tot de overgaaf van Varna, en intusschen hunne magt vóór Varna versterkt; en deze vesting zelve, die door hare ligging zoo moeilijck van alle kanten was in te sluiten, is in hunne handen gevallen, terwyl een leger van 30,000 Turken, dat dezelve ontzetten moest, zoodanig moet zyn in bedwang gehouden geworden, dat het alle zyne pogingen heeft verijdeld gezien.

Men heeft voorts onder anderen ook herhaaldelyk op den hoogdravenden styl en tevens op de opzettelyke onvolledigheid der Russische legerberigten gesmaald; daar dezelve toch over het algemeen vele inwendige blyken van waarachtigheid dragen, en ook de verliezen der Russen niet ontveinzen, noch den hevigen tegenstand, welken zy ontmoet hebben. Zelfs de eerste onvolledigheid, die dan door latere berigten weggenomen wordt, zal geenen ervaren krygsman verwonderen; en by eene vergelyking van deze legerberigten met-zoo vele *Bulletins* uit vroegeren en lateren tyd, zal men een treffend onderscheid ten voordeele der eersten ontwaren.

GRIEKENLAND.

Sedert eenige dagen hebben de Fransche dagbladen het gerucht verspreid, dat de krygsragt van den Generaal *Maison* binnen zeer korten tyd Morea stond te onttruimen, en dat men dien ten gevolge uit Parys bevelen naar Toulon had gezonden, om alle aankopen van mondbehoefsten voor dat leger te staken. Thans wordt dit gerucht weder in de meeste dagbladen tegengesproken; alleen de *Gazette de France*, die gretig elke gelegenheid aangrypt, om het tegenwoordig Fransche Ministerie te bespotten, blijft volhouden, dat er werkelijck, door middel van den telegraaf, bevelen naar Toulon zyn gezonden, om alle verzendingen naar Morea te doen ophouden, doch dat deze bevelen, vier en twintig uren daarna, op dezelfde wyze, herroepen zyn. "Goed geteld," voegt zy er by, "is dit nu reeds de zesde maal, dat er zoo iets met onze onderneming naar Morea plaats heeft. Het Russische Gezantschap wil niet, dat men het schier eiland nu reeds onttruime, en het ongeluk by Silistrie geeft aanspraak op eenige toegevendheid."

De *Grieksche By (P. Abelle Grecque)* meldt uit Egina van den 16 October, dat de Bewindhebber den vorigen dag van Poros aldaar terug gekeerd, en met de grootste vreugdebetuigingen ontvangen was. De Staats-Sekretaris, de Heer *Trikupi*, was twee dagen te voren terug gekomen.

Uit Poros meldt men van den 13 October, dat de Gezantschap der Mogendheden voornemens waren, den volgenden dag naar Egina te vertrekken, en vervolgens de verschillende Grieksche eilanden te bezoeken.

De Russische Zaakgelastigde by de Grieksche Regering, Graaf *Bulgari*, was met den Bewindhebber te Egina aangekomen.

Men heeft te Munchen brieven uit Griekenland ontvangen, welke tot omstreeks het midden van October loopen, en daaronder eenige van den Overste *Heydegger*. Daaruit blykt, dat de Overste, wiens gezondheid overigens schynt geleden te hebben, hoopte tegen het voorjaar naar zyn vaderland te kunnen terug keeren, zonder nadeel voor de inrigtingen, welke hy gedurende zyn verblyf in Griekenland tot stand gebragt heeft.

Zyne berigten wegens den inwendigen toestand van dien jongen Staat, luiden zeer geruststellend, en logenstraffen volkomen alle de nadeelige geruchten, welke de Turken-vrienden, en vooral de *Courier de Smyrne*, zich zoo veel moeite geven, in omloop te brengen. Hy verzekert ten stelligste, dat er geen zweem van waarheid is aan alle die oproerige bewegingen en zamenzweringen tegen het leven van den Bewindhebber, waarmede de dagbladen zich eenigen tyd bezig gehouden hebben.

"Sedert de aankomst van Capo d'Istria," zegt hy, "en sedert de Grieken bespeuren, dat de verbondene Hoven het ernstig met hunne zaak meenen, neemt men in alles eene aanmerkelyke verandering ten goede waar. In vele opzigten gaat men vooruit, in geen één achteruit: Men bespeurt wel hier en daar wat ruwheid, en dat het volk nog niet gewoon is, zich binnen den kring eener wettelyke orde te beperken, maar weinig kwaadwilligheid en boos opzet, en waar dit plaats heeft, wordt het gewoonlyk door de Grieken zelve geopenbaard, en verijdeld of bestraft."

Sedert Morea bevyrd is, keeren de verstrooide en nitgewekene bewoners van dat gewest weder naar hunne haardsteden terug; niet alleen uit de gebergten komen zy, met de kleine overblyfselen hunner have, meestal door honger, koude en ellende uitgeteerd, maar ook van de naburige eilanden, in talryke scharen aan, en bevolken op nieuw de steden. Alleen uit Zante en de omliggende eilanden zyn duizende huisgezinnen naar Patras en Korinthe terug gekeerd. "Het is een aandoenlyk schouwspel," zegt een dier brieven, "wanneer op zwakke vaartuigen dikwyls gehele huisgezinnen komen oversteken, en zich ter aarde werpen, om den heiligen grond van het geboorteland te begroeten en met hunne tranen te bevochtigen, en dan de handen ten hemel opheffen, om den Heer der heerscharen te danken, dat Hy zich hunner ontfermt en de harten der magtigen tot hen geneigd heeft."

De yver en werkzaamheid van den Bewindhebber, de bezadigheid, waarmede hy te werk gaat, de nadrukke-lyke maatregelen, die hy neemt, zonder de hem eigene zachtmoedigheid te laten varen, worden in alle deze berigten ten hoogste geprezen. "Dat er velen zyn," leest men in een van dezelve, "die hem tegenstreven, in geen

wonder; doch dit zijn de Grieken, maar vreemde gelukzoekers en Turchen-vrienden, die in den *Smyrnschen Courier* eenen hunner waanzigen tolk gevonden hebben."

Ook de Overste *Heydegger*, spreekt in zyne brieven van de ongegronde aanvallen van dat dagblad, en regtvaardigt zich onder anderen wegens de beschuldiging, dat hy zyne byzondere bescherming aan Deutsche Edellieden zoude schenken, dezelve overal aan de Grieken voorttrekken en hen in de hoogste en voordeelijgste bedieningen plaatsen. Volgens hem zyn er slechts twee Duitschers door hem aangesteld, en hebben alle de overige, die nog in Grieksche dienst zyn, reeds lang te voren aldaar gediend. Dezelve staan overigens tot de aangestelde Franschen en Italianen, als 1 tot 10. Overigens zegt de Overste, dat hy met een goed geweten naar zyn vaderland zal kunnen terug keeren, en telt de nuttige inrigtingen op, die Griekenland aan hem te danken heeft. Zyne verdiensten nopens de regeling der Grieksche krygsragt zyn bekend, en nog steeds gaat hy voort met yverig daaraan werkzaam te zyn. Voorts heeft hy te Poros een sterk kasteel aangelegd en twee kanonneerbooten gebouwd, en op Egina een krygsziekenhuis, en een weeshuis gesticht, waarin 200 kinderen verzorgd en onderwezen worden. Het algemeen beheer der krygszaken is door hem geregeld geworden, commissien voor de uitrusting en wapening zyn opgericht, en magazynen en tuighuizen gesticht, en van het noodige voorzien. "Ik durf my te regt beroemen," zoo besluit de Overste, "dat ik, voor den Beyerschen naam, eene gedenkzuil in Griekenland heb opgericht."

Volgens de Fransche dagbladen, is de Luitenant-Generaal *Maison*, op Morea, tot Maarschalk van Frankryk, en de Generaal-Majoor *Durrieu*, hoofd van den Generaal Staf des legers in Griekenland, tot Luitenant-Generaal benoemd geworden.

De laatste brieven uit Morea begrooten het getal der zieken, die nog by het leger zyn, op zes honderd. Aan het herstellen der vestingen werd met grooten yver gewerkt, en men hoopte, dat de Grieksche benden, die de Overste *Fabvier* zoude moeten aanvoeren, weldra talryk en geoefend genedig zyn zouden, om dezelve over te nemen. Ook het kasteel van Corinthus, en de verschansingen in de omstreken dier stad, worden in staat gesteld, om den doortocht voor de Turken geheel te kunnen beletten.

De Fransche Regering heeft, eenigen tyd geleden, de Heeren *de Saint-Léger* en *Gros* naar Egypte gezonden, om de Grieken, die zich aldaar in slaverny bevinden, vry te koopen, en hen vervolgens aan hun vaderland weder te geven. Volgens eenen brief, dien men in Frankryk van deze Gemagtigden ontvangen heeft, zyn zy in hunne menschlievende zending aanvankelyk zeer goed geslaagd. Toen zy te Alexandrie aankwamen, was het verdrag over de ontruiming van Morea tusschen den Onderkoning van Egypte en den Vlootvoogd *Codrington* reeds gesloten. Men weet, dat daarby onder anderen bepaald was, dat alle de in slaverny weggevoerde Grieken, die zich onder het bereik des Onder-Konings bevonden, ter beschikking van den Engelschen Vlootvoogd gesteld zouden worden. Omstreeks 180 menschen bevonden zich in dit geval, en zyn dan ook vrygelaten, te Alexandrie ingescheept, en, onder geleide eener Fransche brik, naar Morea gezonden. Intusschen was het aantal Grieksche slaven, die het eigendom van byzondere personen te Alexandrie geworden waren, veel grooter. De Heeren *de Saint-Léger* en *Gros* hebben zich dadelyk met het loskopen daarvan bezig gehouden, en diegenen, omtrent welken hun dit mogt gelukken, in een Grieksch klooster geplaatst, dat hun daartoe door den invloed van den Franschen Konsul *Drovetti* was afgestaan, en waarin de Grieken tot het oogenblik hunner inscheeping behoorlyk gevoed en verzorgd worden. Sommige dezer ongelukkigen waren op het oogenblik, dat zy in handen der Fransche gemagtigden kwamen, in den ellendigsten toestand, en zoo uitgehongerd, dat zy het walgelykete voedsel aan de honden betwisten. Tegen het einde der maand October zouden er te Alexandrie waarschyndlyk meer dan 400 vrygekochte slaven byeen zyn, die dan onder geleide van den Heer *de Saint-Léger* naar Morea gunden vertrekken. Vooraf zouden de beide gemagtigden eene reis naar Kairo doen, om zich van het niet onaanzienlyk aantal in slaverny weggevoerde Grieken, dat zich daar bevindt, meester te maken.

De Heeren *de Saint-Léger* en *Gros* berigten voorts, dat hunne zending zeer veel moeyelyker is geworden, door eene bepaling in het verdrag over de ontruiming van Morea, volgens welke het vrykopen zich niet zoude mogen uitstrekken tot die slaven, welke de Mohammedaansche Godsdienst omhelsd hadden. Deze bepaling is echter in het afschrift van het verdrag, dat in Europa bekend is geworden, niet te vinden. Men schynt daarmede voornamelyk bedoeld te hebben op de kinderen der weggevoerde Grieken, welke men door harde behandeling en bedreigingen werkelijck had overgehaald, om van Godsdienst te veranderen. De Fransche Gemagtigden wanhoopten echter niet, ook eenige van dezen magtig te worden.

Uit het voormelde blykt al wederom, hoe weinig de Afgezanten der drie groote Mogendheden van eenen Pacha van Egypte hebben weten te verwerven, en wat zich ieder Turksch Stadhouder jegens de overige Europeesche Staten darf veroorloven.

SPANJE.

De Spaansche Regering heeft dezer dagen een verdrag met Groot-Brittannie gesloten, waarbij de betaling der aanzienlykste schuldvorderingen, die sommige Engelsche kooplieden sedert jaren ten laate van Spanje hebben, eindelyk op eenen vasten voet geregeld wordt.

De voormalige Kortas hadden, kort voor derzelver ontbinding, en in de hoop van daardoor de vriendschap van Engeland te winnen, reeds daaromtrent bepalingen vastgesteld, welke echter, na de vernietiging van het grondwettig Bestuur, gerekend werden derzelverkracht verloren te hebben. Sedert hadden er nieuwe onderhandelingen plaats, die in 1823 met een verdrag eindigden, dat voor de Engelsche kooplieden zeer voordelig was, doch door Koning Ferdinand niet werd goedgekeurd, op grond, dat zyne Zaakgelastigden hunne magt waren te buiten gegaan. Na dat er vervolgens verscheidene nieuwe voorstellen gedaan en verworpen waren, is de Graaf Ofala door het Spaansche Hof naar Londen gezonden, om deze zaak aan een goed einde te brengen, hetgeen dan ook, na het niet zeer korte tydeverloop van achttien maanden, gelukt is. Spanje heeft zich thans verbonden, om, ter afdoening van alle de bedoelde schuldvorderingen eene som van 900,000 ponden sterlings, of meer dan 10 millioen guldens, in driemaandelyksche termynen, elk van 200,000 L. St., te betalen. De Times meent, dat deze som in vergelyking van hetgeen men werkelyk te eischen had, zeer gering is, en beklaagt zich, dat vele der oorspronkelyke schuldeischers, gedurende deze zeer langdurige onderhandelingen gestorven zyn.

PORTUGAL.

De zaak der Portugesche uitgewekenen, die zich te Plymouth bevinden en waarin men over het algemeen zoo veel belang gesteld heeft, is thans beslist geworden. De Engelsche Regering heeft, na langdurige onderhandelingen hierover met den Braziliaanschen Gezant, begrepen, het verblyf van zulk een aantal vreemdelingen op één punt niet langer te moeten dulden, en besloten de krygsbenden van derzelver bevelhebbers af te scheiden, en by kleine gedeelten over verschillende binnensteden te verdeelen. Deze maatregel werd door de vertegenwoordigers der wettige Portugesche Regering als nog harder aangemerkt, dan eene geheele verbanning uit het Koninkryk, en zy hebben dienvolgens besloten, alle de uitgewekene krygslieden, en ook de byzondere personen, voor zoo verre die sulks mogten verkiezen, naar Brazilië over te voeren. Dit besluit is dan ook, door den Portugeschen Generaal Stubbs, by dagorde van den 7den December, aan de Portugezen te Plymouth bekend gemaakt, en hun bevolen zich gereed te houden, om binnen weinige dagen scheep te gaan, waartoe reeds een aantal vrachtschepen aanwezig waren, en de nog ontbrekende onmiddelyk naar Plymouth zouden gezonden worden.

“Wy beoordeelen niet, zegt de Times, of de vertegenwoordigers des Keizers van Brazilië wyaslyk handelen, met dezen weg in te slaan. De getrouwe aanhangers van Don Pedro zullen zeker in Brazilië een beter onthaal genieten, dan indien zy over een aantal Engelsche dorpen waren verdeeld geworden. De zaak van haren jonge Konink is, na gelyk, of men hen naar de kust of naar Brazilië zendt.

“Men wil, dat de Engelsche Regering tot haar besluit gekomen is, om de regelen eener stipte onzydigheid niet te schenden, en niet met den tegenwoordigen Beheerscher van Portugal in onaangenaamheden te geraken.

“Maar verbreken wy dan de onzydigheid, wanneer wy aan lieden, die in een staatkundigen storm schipbreuk geleden hebben, aan onze kusten eene toevlugt verleen? Indien de Portugesche uitgewekenen zich te Plymouth wapenen en schepen verschaft hadden om eene landing in Portugal te doen, dan had er welligt voor onze Regering reden bestaan, om tusschen beide te komen; maar niets van dien aard wordt aangevoerd, om dien harden maatregel te regtvaardigen.”

Te Namen is dezer dagen de nieuw benoemde Bischoep, de Heer Oudernard gewyd geworden; eene plegtigheid, die sedert langer dan eene eeuw aldaar geen plaats gehad had, en dan ook eene groote en algemeene belangstelling verwekt heeft. De Baron van Hommer, Bischoep van Trier, die de wyding verrigt heeft, is te Namen niet slechts met die plegtigheden ontvangen geworden, waarop zyne hooge waardigheid hem aanspraak gaf, maar alle berigten uit die stad getuigen ook senparig van de achting, welke deze Kerkvoogd aldaar verstonde door zyne persoonlyke hoedanigheden verworven heeft, wordende deszelfs zeden en kundigheden even zeer geroemd, als zyn minzame en beschaafde toon in de gezellige verkeer.

BEKENDMAKING.

DEWYL volgens art. 7 van de wet op de belasting der Veer en Vracht Ponten, gearresteerd op den 11 February 1829 deze belasting k wartaals wyze wordt gegeven, zoo wordt aan alle belanghebbenden bekend gemaakt, dat dezelve beginnen zal met primo April aanstaande, en dus vóór dien tyd de by die wet bepaalde aangifte door hun ter Secretarie van het Gemeente Bestuur zal moeten geschieden, terwyl het patent regt op Snuifwinkels en de twee percent belasting op den verkoop by publieke opveiling van vaste goederen en slaven, gerekend zullen worden met primo Maart aanstaande intagaan, weshalven de houders van Snuif fabrieken of Snuif winkels zich vóór dien datum ter Secretarie van het Gemeente Bestuur van het vereischte patent zullen moeten voorzien.

De President van het Gemeente Bestuur,
THEOD. JUTTING,
Den 16den February 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 20sten February 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezès Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15½ Onzen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pene als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelfde,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 12den February 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezès Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand February zyn bepaald als volgt.

Ossen Vleesch op niet hooger dan 40 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 30 Centen per pond.

Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 23 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pene als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelfde,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Copy.

Puerto Cavello, 24th January 1829.

Messrs. Rotgers Stagemann, & Co.

Gentlemen!

Having this moment been shewn a Curaçao newspaper, in which I observe an advertisement of Mr. Samuel Lyon of that island appointing you his Attorney to settle claims which he “conceives” he has against me I therefore call upon you to know when you will be ready to act upon the said power. Your immediate answer will oblige

Your most obedient Servant,
(Signed) ALEX. KERR.

We the undersigned hereby certify that the above is a true copy of the original.

(Signed) AN. W. CRAWFORD.
WM. MC. WHIRTER.

Copy.

Puerto Cavello, 24th January 1829.

Mr. Alex. Kerr.

Sir!

As we are only occupied with the liquidation of our business in this place, we can the less feel inclined to undertake a return to him the power he has in that purpose. This in answer to your note of to-day from your most obedient Servants.

(Signed) ppa. Rotgers Stagemann, & Co.
in Liquidation,
B. RICKEHOFF.

We the undersigned hereby certify that the above is a true copy of the original.

(Signed) AN. W. CRAWFORD.
WM. MC. WHIRTER.

Copy.

Puerto Cavello Enero 24 de 1829.

Mui Señores Mics.

Este momento se acabo de enseñarme una Gazeta de Curazao en que reparo que hay un aviso del Señor Samuel Lyon de aquella isla, nombrando á vms. el apoderado de'l para arreglar las reclamas ó pretenciones que en su “concepto” tiene contra mí. Por esta razon quiero saber de vms. quando seraa va. pronto para desempeñarse de dicho poder, suplico la contestacion de vms. sin demora ninguna.

Soy de vms.
Obediente Servidor,
(Firmado) ALEX. KERR.

Señores Rotgers Stageman, & Co.
Presente.

Nosotros los abajos firmados certificamos que esta es copia verdadera del original.

(Firmado) AN. W. CRAWFORD.
WM. MC. WHIRTER.

Copy.

Puerto Cavello Enero 24 de 1829.

Señor Alexandro Kerr.

Mui Señor Mio.

Como estamos solamente ocupado con la liquidacion de nuestro asuntos mercantiles en esta plaza, nosotros podemos mucho menos tener el gana para atender á los asuntos de Señor Lyon de Curazao, con la primera oportunidad volveremos á el su poder que nos mando con este intento. Esta es la contestacion á su carta con fecha de hoy de su obediente Servidores.

(Firmado) ppa. Rotgers Stagemann y Ca.
en Liquidacion,
B. RICKEHOFF.

Nosotros los abajos firmados certificamos que esta es copia verdadera del original.

(Firmado) AN. W. CRAWFORD.
WM. MC. WHIRTER.

Copy.

Francis Landacts, Notary Public of this Canton.

I certify according to law and to those before whom the present shall appear, that in the Public Register under my charge, Mr. Samuel Lyon, on the 13th April in the year 1826, granted his full power to Mr. Philip Lyon, of which in the same date a copy was given to him.

I likewise certify, that having most particularly examined the Registers from that date to the present, it does not appear that the said power has been revoked. And at the request of Mr. P. Lyon I give this under my signature in Puerto Cavello twenty ninth of January One Thousand Eight Hundred and Twenty Nine.

(Signed) FRANCISCO LANDACTA,
Notary Public.

This is a faithful translation from the Spanish original.

MANUEL M. DE ROJAS,
Gov. Interpreter.

Puerto Cabello 29th January 1829.

In consequence of this power being exhibited to me and Mr. Philip Lyon as the attorney of Mr. Samuel Lyon demanding the delivery of all property into his hands either of his brother or himself, I delivered the same over to him in July last and acquainted Mr. Samuel Lyon of the same.

ALEX. KERR.

Copy.

Francisco Landacta, Escrivano Publico de este Canton.

Certifico conforme á dre. y para ante los Señores que la presente vieren, como en el registro publico de mi cargo, el Señor Samuel Lyon en tres de abril del año de mil ochocientos veinte seis, otorgo poder amplísimo á favor del Señor Felipe Lyon, del que, y en la misma fecha se le dio testimonio. Yguualmente certifico, que habiendo registrado escrupulosamente los registros desde aquella fecha hasta la presente no aparece revocado dicho poder. Y a pedimiento del Señor Felipe Lyon doy este que firmo en Puerto Cabello á veinte y nueve de Enero de mil ochocientos veinte nueve.

(Firmado) FRANCISCO LANDACTA,
Escrivano Publico.

Es copia fiel del original.

MANUEL M. DE ROJAS,
Inter. de Gobierno.

Puerto Cabello Enero 29 de 1829.

Este poder fue presentado á mí por Señor Felipe Lyon, como el apoderado de su hermano Señor Samuel Lyon, exigió la entrega en sus manos de toda propiedad que pertenecia á su hermano ó á el. Entregé lo mismo á el, en el mes de Julio ultimo pasado, dando aviso al Señor Samuel Lyon de lo mismo.

ALEX. KERR.

VERKOOPING.

De ondergeteekende, de Gouverneur van den Curaçoeschen Staat, is besloten, dat de rookvelden, welke de Heer G. B. Bink, van vroegeren tye af, by publieke opveiling te doen verkoopen de Plantagie ZEELANDIA, liggende in de Oost Divisie, brengt ter kennis van het publiek, dat de verkoop daarvan onder zeer aannemelyke voorwaarden, en vóór het Gemeente Huis zal geschieden; terwyl de Inventaris van dezelve, zoo mede de koopconditien te beziën en te verneemen zyn by den ondergeteekende en op de Plantagie zelve.

J. PH. BOSCH, qq.

Den 20sten February 1829.

ADVERTISEMENT.

THE undersigned duly appointed by the Government of the United States of America Consul to this Island, being upon the Eve of his departure from hence, hereby informs all those to whom it may concern, that in consequence of the authority in him thereto vested, has appointed M. Frois, Esq. as his Agent, during his absence, and consequently all those who have in future any business with the United States wherein his Consular interference may be required, will have to apply to his said Agent who is fully authorized to act for him in said capacity.

Dated in Curacao this 20th day of February 1829.
L. RAMBOUF.

CURACAO.

- Vaartuygen in en uitgeklaard sedert eenen Maand.
- INGEKLAARD—FEBRUARY.
- 16. golet Maria, Carteras, Porto Rico
  - Dorothea, Yarzagaray, Aruba
  - bark Eendragt, Quant, dito
  - golet Esther La Reyna, Jacobs, Coro
  - Maria, Snow, Welmington
- UITGEKLAARD—FEBRUARY.
- 16. golet Abeona, Evertsz,
  - Favorite, Danies,
  - bark Maria Manuela, Fernandez,
  - golet Dorothea, Yarzagaray,
  - 17. — Dos Amigos, Freyte,
  - bark Eendragt, Quant,
  - Veloz Caraqueña, Dias,
  - 18. golet Amable Lucia, Diedenhoven,
  - Anthoinette, Simon,
  - 19. — Twee Broeders, Guillot,
  - Carmelita, Marcoñier,
  - Geertuida, Levy,
  - Esther La Reyna, Jacobs,

Donderdag den 19den dezer is de verjaring des geboorte dag van Z. K. H. Willem Alexander Paul Frederik Lodewyk, Zoon van den Prins van Oranje, in deze kolonie met de gewone plegtigheden gevierd geworden.

WY MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve. &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat de navolgende door het Gemeente-Bestuur alhier ontworpenen wetten respectievelijk op de heffing van belastingen op de veer en vrachtponten en van twee percent der by publieke opveiling verkocht wordende vaste goederen en slaven, als mede op het patent regt van snuif fabrieken en snuif winkels; luidende dezelve als volgt.

Concept Wet op de belasting der Veer-en Vracht ponten.

Art. 1. Van en met den 1sten January 1829 zal er op alle veer en vracht ponten, eene belasting van 75 Centen in de maand geheven worden.

Art. 2. Alle eigenaars van ponten, zullen geboden zijn om voor de eerste maal voor of uiterlijk op den 10den January 1829 ter Secretarie van het Gemeente-Bestuur dezelve aantegeven, terwyl zij voor elk naargaans aanteleggende pont eene gelijke aangifte zullen moeten doen, alvorens dezelve te mogen laten varen.

Art. 3. Van deze belasting zullen echter zijn uitgesloten alle ponten die voor eigen gebruik gehouden worden, vooral door lieden die op Scharlo, aan de klippen of elders woonachtig zijn, en dezelve uitsluitelijk voor het overbrengen van zich zelven of hunne families gebruiken; tot onderhouding van andere aan belasting onderworpenen ponten, zal echter op dezen betrekke het te het 4de artikel bepaalde nummer, verder nog het woord "Vrypont" in duidelijke letters moeten geplaatst zijn.

Art. 4. Alle ponten zullen op de achter steven zoo van binnen als van buiten gemerkt zijn, met een in duidelijke cijfers geteld nummer, hetwelk door of van wege de eigenaars zelven daarop zal geplaatst en een hun by de aangifte ter Secretarie openbaar moet worden.

Art. 5. De belasting van de veer en vracht ponten zal worden betaald vóór of uiterlijk op den 10den der maand, volgende op de laatste van het verloopende kwartaal, vernieuwd of verlengd zal worden.

Art. 6. Dewyl de vryponten, zoo als by het 3de artikel is bepaald van belasting zijn vrijgesteld, zal het aan geen eigenaar van zoodanige vrypont veroorloofd zijn, dezelve te dogg varen of laten varen, tot het overbrengen van personen of vrachten en zullen de welke welke bevonden worden zich daaraan schuldig te maken dezelve boete verschuldigd zijn en moeten voldoen, als voor de andere vracht en veer ponten by het 10de artikel is vastgesteld.

Art. 7. Deze belasting dewelke kwartaals wijze wordt geheven, zal alle drie maanden aan den Ontvanger van het Gemeente-Bestuur voor uit, en binnen den in het 5de art. bepaalden tyd, tegen ontvangst van het vereischte permit worden voldaan.

Art. 8. By het aangeven naargaans, van eenige veer of vracht pont, zal de belasting gerekend worden integraal met het kwartaal, volgende op dat, waarin de aangifte geschied is, en ook dadelijk by de ontvangst van het permit worden voldaan, terwyl wanneer eene belaste veer of vracht pont in eigendom overgaat, aan eenen anderen die dezelve als zoodanig wil laten blijven varen, zulks zal vermogen te geschieden, gedurende het kwartaal waarvoor de belasting door den vorigen eigenaar reeds is voldaan, mits dat eene zoodanige eigenaar by het verkoopen van zijne pont, den naam van den genen aan wien dezelve verkocht is, ter Secretarie van het Gemeente-Bestuur opgeeft, en zorgt dat dezelve voor den laatsten dag van het kwartaal van zijnen naam door mondelinge aangifte ter voorzeggend Secretarie is afgeschreven.

Art. 9. Ingeval iemand eene belaste veer of vracht pont niet verder zoude willen aanbouden, zal by daarvan uiterlijk op den laatsten dag van het kwartaal waarvoor hij de belasting voldaan heeft, ter opgemaakte Secretarie kennis geven; de afschryffing van den zoodanige pont zal dan worden

hewerkstelligd, en van dezelve door of van wege den Ontvanger van het Gemeente-Bestuur aan den Commissaris van Politie kennis gegeven worden, wanneer echter deze aangifte binnen dien termijn niet is geschiedt, zal de belasting van het volgende kwartaal, al werd ook op zijn verzoek de belaste pont afgeschreven, door den eigenaar verschuldigd zijn.

Art. 10. Alle ponten die bevonden worden te varen, zonder voldaan te hebben aan hetgene by het 3de, 4de en 5de artikel is voorgeschreven, zullen telken reize, van daarop betrappt te worden, eene boete verbeuren van twee guldens, en zullen deze pont of ponten aangehaald en voor de belasting en verschuldigde boete verkocht worden.—Indien echter de eigenaar mocht verkiezen het verschuldigde binnen drie maal vier en twintig uren te voldoen, zal de pont ontslagen en aan hem terug gegeven worden.

De invordering der belasting en boete zal by parate executie op de aangehaalde pont, of wel van den eigenaar kunnen geschieden; en zal daarmede gevolgd worden hetgeen opzigtens de middelen, indien de eigenaar daarvoor wordt aangesproken, by publicatie van Gouverneur en Raden van Politie dd. 21sten February 1827 is vastgesteld.

Art. 11. De ingevorderde belasting zal aan den Ontvanger door den Commissaris van Politie dadelijk na den ontvangst worden uitbetaald, en zal de door hem ontvangen boete, onder den onderschout en de onder agenten van Politie, namelijk voor de eerste een derde en voor de laatste gesamenlyk twee derden worden verdeeld.

Art. 12. De Ontvanger van het Gemeente Bestuur die van de belaste ponten een register moet houden, zal vóór of op den 15 van de maand, volgende op de laatste van het verloopende kwartaal, aan den Commissaris van Politie opgeven al de genen dewelke in gebreken mochten gebleven zijn, hun permit te vernieuwen, of hunne ponten binnen den bepaalden tyd af te schryven. De Commissaris van Politie zal daarop dadelijk kennis geven aan den Ontvanger, met de invordering der verschuldigde belasting en boeten voortgaan.

Aldus gedaan en onder nadere goedkeuring gearresteerd in de vergadering van het Gemeente-Bestuur in het Huis der Gemeente op Curaçao den 21 July 1828.

By indispositie van den President, (w. g.) B. A. CANCRYN, 1 Weth.

Ter ordonnantie van denzelfden, (w. g.) I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, jr. Sec. Gearresteerd onder nadere goedkeuring des Konings, in de vergadering van den Hoogen Raad gehouden alhier aan Paramaribo den 12den December 1828.

(w. g.) CANTZ'LAAR. Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris, (w. g.) R. VAN REES AZ.

Concept Wet op de belasting van 2 ten honderd van de by publieke opveiling verkochte vaste goederen en Slaven.

Art. 1. Van en met den 1sten January 1829 zal er van de netto opbrengst der by publieke opveiling te verkoopene vaste goederen en Slaven ten behoeve van de kas der gemeente eene belasting worden betaald van 2 ten honderd te dragen namelijk de een helfte door den koper, en de andere helfte door den verkooper.

Art. 2. De Vendu Meesten dezes eilands zal verplicht zijn, deze belasting te innen en maandelijks aan den Ontvanger van het Gemeente Bestuur te verantwoorden, en zal by Vendu Meester zorgen, dat er by de verkoop van eenig vast eigendom of van Slaven in de conditien die worden voorgelezen van de by het 1ste artikel vermelde belasting worde melding gemaakt.

Aldus gedaan en onder nadere goedkeuring gearresteerd in de vergadering van het Gemeente-Bestuur in het Huis der Gemeente op Curaçao den 21 July 1828.

By indispositie van den President, (w. g.) B. A. CANCRYN, 1 Weth.

Ter ordonnantie van denzelfden, (w. g.) I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, jr. Sec. Gearresteerd onder nadere goedkeuring des Konings, in de vergadering van den Hoogen Raad gehouden alhier aan Paramaribo den 12den December 1828.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris, (w. g.) R. VAN REES AZ.

Concept Wet op het patent regt van Snuif Fabrieken en Snuif Winkels.

Art. 1. Alle snuif fabrieken en snuifwinkels zullen, beginnende met den 1sten January 1829, voorzien moeten zijn van een patent, hetwelk maandelijks vóór of uiterlijk op den 10den dag der maand vernieuwd moeten worden.

Art. 2. De genen die snuif fabrieken of snuif winkels houden, zullen, voor de eerste maal, daarvan vóór den 10den January ter Secretarie van het Gemeente-Bestuur aangifte moeten doen en zullen zij aldaar tegen betaling hun patent ontvangen.

Art. 3. De snuif fabrieken of snuif winkels zullen in twee klassen verdeeld zijn, onder de eerste zullen worden gerangschikt al de snuif fabrieken en winkels die in het groot en onder de tweede klasse, die welke in het klein verkoopen.

Art. 4. Het patent regt van snuif fabrieken of snuif winkels zal zijn voor de 1ste klasse f 8 : 00 'sjaands, voor de tweede klasse f 4 : 00.

Art. 5. Niemand zal vermogen eenige snuif fabrieken te hebben, noch snuifwinkels te houden zonder daartoe van een patent voorzien te zijn, op pene van eene boete van f 150 ten behoeve van den aanbreyer, van de kas van het Gemeente-Bestuur, en van den Commissaris van Politie ieder gelijc voor een derde.

Art. 6. By aldien, eenig eigenaar van eene snuif fabriek of houder van eene snuif winkel, dezelve niet verder wilde voortzetten zal hij daarvan vóór of uiterlijk op den laatsten van de maand ter Secretarie van het Gemeente-Bestuur kennis geven, alwaar de afschryffing dadelijk zal gedaan en daarvan aan den Commissaris van Politie kennis gegeven worden, deze aangifte niet geschied zijnde, zal de eigenaar of houder de belasting der ingegane maand vóór of uiterlijk op den 10den der maand betaald moeten worden.

Art. 7. De eigenaars van snuif fabrieken of houders van snuifwinkels, dewelke de afschryffing in voege als by het 6de artikel is bepaald niet bewerkstelligd noch de belasting betaald hebben of wel in gebreken gebleven mochten zijn, het vernieuwde patent vóór den 10den der ingegane maand af te betalen te voldoen, zullen gehouden worden in de by het 5de art. vastgestelde boete vervallen te zijn, en zal daarvan door den Ontvanger van het Gemeente-Bestuur aan den Commissaris van Politie, zoo ter invordering der belasting als der boete, worden kennis gegeven.

Art. 8. De invordering van de belasting of van de boete en gemaakte onkosten zal by pandhalping en parate executie geschieden, zoo en in diervoege als by publicatie van Gouverneur en Raden van Politie dd. 21sten February 1827 is vastgesteld.

Aldus gedaan en onder nadere goedkeuring gearresteerd in de vergadering van het Gemeente-Bestuur in het Huis der Gemeente op Curaçao den 21 July 1828.

By indispositie van den President, (w. g.) B. A. CANCRYN, 1 Weth.

Ter ordonnantie van denzelfden, (w. g.) I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, jr. Sec. Gearresteerd onder nadere goedkeuring des Konings, in de vergadering van den Hoogen Raad gehouden alhier aan Paramaribo den 12den December 1828.

(w. g.) CANTZ'LAAR. Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris, R. VAN REES AZ.

Door den Hooge Raad zijn goedgekeurd en gearresteerd en door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan ons ten fine van executie zijn toegezonden.

Gearresteerd op Curaçao den 11den February 1829, het 16de Jaar van Zijner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER. Ter ordonnantie, (w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 12den dastropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.